

(สำเนา)

เลขรับ ๕๘/๒๕๕๒ วันที่ ๑๓ ส.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วย
บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา
เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรด
นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วรศุณี สุวรรณปริสุทธิ ผู้เสนอ

(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

(ลงชื่อ) ประเสริฐ บุญชัยสุข ผู้เสนอ

(นายประเสริฐ บุญชัยสุข)

(ลงชื่อ) ภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ผู้เสนอ

(นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) ยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา ผู้เสนอ

(นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา)

(ลงชื่อ) สุพัชรี ธรรมเพชร ผู้เสนอ

(นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถ กำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของ ประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๖)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและ สนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของ มาตรา ๓๖)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียน ของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงาน บุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่ศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและ จัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผล ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและจัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วย โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของ เขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการ พัฒนาการศึกษาดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้น ดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยให้แก้ไขเรื่องการบริหารและ จัด การศึกษาชั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยให้ยึดเขตคำนึงถึงระดับของการศึกษาชั้นพื้นฐานปริมาณ สถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาอาชีวศึกษา (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยกำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ

สภการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา

๒.๓ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

“สำหรับสถานศึกษาใดที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและของ
มัธยมศึกษาสมควรจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๗)